

Posudek vedoucího diplomové práce

Jméno diplomanta:	Jiří Lemberger
Téma diplomové práce:	Zastupování obchodní korporace statutárním orgánem
Rozsah:	65 stran vlastního textu
Datum odevzdání práce:	5. 3. 2015 (tištěná verze) 24. 3. 2015 (elektronická verze)

Aktuálnost (novost) tématu:

Téma práce je zastupování obchodní korporace statutárním orgánem. S ohledem na výslovné označení členů statutárního orgánu za zástupce obchodní korporace v občanském zákoníku a pravidla zakotveného v § 151 obč. zak. o nahrazování vůle právnické osoby členy jejich orgánů vzniká mnoho otázek, které je třeba si v souvislosti s vnější působností statutárního orgánu pokládat a hledat na ně odpovědi. Práce je tak vysoce aktuální.

Náročnost práce (teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování, použité metody).

Práce je pro zpracování spíše více obtížná. Řádné zpracování vyžaduje nejen velmi dobrou orientaci v právu obchodních korporací, ale i v teorii právnických osob a zastupování obecně. Správnost dosažených závěrů by bylo vhodné ověřit i srovnáním se zahraniční právní úpravou; k tomu však diplomant až na pár výjimek nepřistoupil.

Hodnocení práce

1) splnění cíle práce

Cílem diplomanta nebylo detailně popsat zastupování obchodních korporací statutárním orgánem, ale analyzovat nejdůležitější otázky, které s tímto zastupováním souvisí (mezi ně diplomant řadí problematiku způsobu zastoupení členy statutárního orgánu, zákonné a vnitřní omezení jejich jednatelského oprávnění), změny, ke kterým v důsledku rekodifikace došlo a použitelnost dosavadní judikatury. Naplnění tohoto cíle se diplomantovi daří jen omezeně.

2) samostatnost při zpracování tématu

Nelze pochybovat o tom, že práce byla vypracována diplomantkou zcela samostatně.

3) logická stavba práce

Práce vyjma úvodu a závěru je rozdělena do tří částí. V první kapitole se diplomant zabývá teoretickými východisky, konkrétně otázkou svéprávnosti ve vztahu k obchodní korporaci, statutárním orgánem a jeho působností. Tato část by měla sloužit jako úvod k následujícím kapitolám, nicméně diplomant se v ní zabývá nejen relevantními otázkami, které jsou pro další partii významné (např. otázka svéprávnosti), ale i problematikou vnitřní působnosti, aniž je patrné, jaký význam této otázky ve vztahu k tématu diplomant přikládá. Ve druhé kapitole se diplomant zabývá vybranými otázkami souvisejícími s generálním zástupčím oprávněním statutárního orgánu. Třetí kapitola je věnována zákonným a vnitřním omezením zástupčího oprávnění statutárního orgánu. Druhá a třetí kapitola je stěžejní částí diplomové práce. Kladně hodnotím, že na konci každé kapitoly diplomant zařadil dílčí shrnutí závěrů, ke kterým dospěl, byť mám za to, že závěry mohly být konkrétnější.

4) hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)

Předloženou práci považuji po obsahové stránce za standardní. Diplomant se snaží ve zvoleném tématu zorientovat a přiměřeným způsobem jej zpracovat. Ne vždy ale zkoumá položené otázky do potřebné hloubky a zohledňuje veškeré relevantní zdroje.

V některých případech by si zkoumané otázky vyžádaly zevrubnější argumentaci (např. tvrzení na str. 19, že generální zástupčí oprávnění svědčí každému členu statutárního orgánu, a nikoli

statutárnímu orgánu jako celku, jak tomu bylo doposud). Diplomant se místy dopouští zkratkovitosti, dokonce i nepřesností. Diplomant správně upozorňuje, že nepanuje jednota v otázce, zda zastoupení členem statutárního orgánu má charakter zákonného zastoupení, smluvního či jde o zastoupení sui generis (str. 20 a násl.). Sám se přiklání k závěru, že jde o zákonné zastoupení z důvodu, že nejde ujednat jiný rozsah zastoupení než vymezený zákonem (str. 22), opomíjí však, že i v případě prokury, o níž nikdo nepochybuje, že je smluvním zastoupením, je rozsah zástupčího oprávnění rovněž vymezen zákonem. Je zákonným zastoupením jen takové zastoupení, na které lze aplikovat § 457 a násl. obč. zak. anebo není? Diplomant sám připouští, že tato ustanovení na člena statutárního orgánu aplikovat nelze (str. 23). Je tak nutno se ptát, co plyne ze skutečnosti, že zastupování členem statutárního orgánu označuje za zákonné zastoupení. Jakou to má právní relevanci? Velmi diskutní je závěr o tom, že zakladatelské právní jednání musí obsahovat údaj o způsobu jednání statutárního orgánu (str. 25), jaký bude následek absence takového ujednání? Tento závěr by byl důvodný jen tehdy, pokud by zákon v § 164 obč. zak. neobsahoval podpůrnou úpravu způsobu zastoupení členy statutárního orgánu. Navazující argumentace pro preferovaný závěr o tom, že absence údaje v zakladatelském právním jednání způsobuje nejasnost o tom, kdo může způsob jednání změnit, je zcela nepřipadná. Diplomant si na téže straně neuvědomuje, kdo rozhoduje a za jakých podmínek o změně zakladatelského právního jednání a že tím sice může být valná hromada, ale jen tehdy, je-li tato věc svěřena do její působnosti, jinak se vyžaduje dohoda všech společníků. K otázce zmocnění podle § 164 odst. 2 obč. zak. je třeba se ptát, zda při právním jednání, k němuž byl člen statutárního orgánu individuálně zmocněn, vystupuje v postavení člena statutárního orgánu anebo v jiném postavení. V kapitole 2.3.7 nazvané souběhy více jednatelských oprávnění se diplomant zabývá nikoli souběhy jednatelských oprávnění, ale souběhy funkcí. I zmiňované ustanovení § 66d obč. zak. řešilo pouze možnost vykonávat vícero funkcí, nikoli ale otázku, zda se připouští i souběh jednatelských oprávnění, k níž byly české soudy vždy spíše odmítavé. K řešení vlastní otázky se tak v této kapitole diplomant vůbec nedostal. Otázkou totiž je, zda je-li konkrétní osoba členem statutárního orgánu, ohledně něhož je nastaven požadavek na společné zastupování více členy statutárního orgánu, může tato osoba zastupovat společnost samostatně z důvodu, že je současně např. finančním ředitelem. Při vstupu obchodní korporace do likvidace dochází ze zákona k omezení všech zástupčích oprávnění, včetně generálního zástupčího oprávnění, protože zástupci obchodní korporace mohou činit jen ta jednání, která naplňují účel likvidace. Tímto aspektem se ale diplomant v kapitole 3.2.2 podrobně nezabývá.

5) práce s literaturou

Literatura je zaměřena jen na domácí zdroje, zahraniční prameny jsou citovány jen výjimečně a mají jen doplňkovou funkci (např. poznámka pod čarou č. 79). České judikatuře věnuje diplomant vcelku adekvátní prostor, byť jejímu kritickému zhodnocení a použitelnosti v rámci nové úpravy by mělo být věnováno více místa. Poznámkový aparát je přiměřený a je z něj patrné, že diplomant pracoval s prameny uvedenými v přehledu literatury.

6) jazyková a stylistická úroveň

Stylistická úroveň práce je dobrá.

7) úprava práce (text, grafy, tabulky),

Úprava práce je standardní.

Otázky k zodpovězení při obhajobě

K zodpovězení při obhajobě předestírám diplomantovi k zamyšlení otázku položené výše.

Závěrečné hodnocení

Přes výše uvedené výtky považuji práci za způsobilou pro připuštění k ústní obhajobě. Předběžně navrhuji diplomovou práci ohodnotit klasifikačním stupněm velmi dobře. Výsledné hodnocení však závisí na úrovni ústní obhajoby.

V Praze dne 20. dubna 2015

JUDr. Kateřina Eichlerová, Ph.D.
vedoucí diplomové práce